

Odporkyňa/Navrhovateľka v konaní o sťažnosti: Technische Universität Hamburg-Harburg

Vedľajší účastník konania: Hochschul-Informations-System GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pod pojmom „verejná zákazka“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby rozumieť aj zmluva, v prípade ktorej siete obstarávateľ nevykonáva nad zadávateľom kontrolu podobnú kontrole vykonávanej nad svojím vlastným útvarom, avšak tak obstarávateľ, ako aj dodávateľ sú kontrolovaní rovnakým orgánom, ktorý je verejným obstarávateľom v zmysle smernice 2004/18, a obstarávateľ, ako aj dodávateľ v podstate vykonávajú činnosť pre svoj spoločný orgán (horizontálna operácia in-house)?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Musí sa kontrola podobná kontrole vykonávanej nad vlastným útvarom vzťahovať na celú činnosť dodávateľa alebo postačuje, ak sa obmedzí na oblasť verejného obstarávania?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 15. januára 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Vec C-21/13)

(2013/C 114/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Simon, Evers, & Co GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciálna otázka

Je nariadenie Rady (ES) č. 499/2009 z 11. júna 2009, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 1174/2005 na dovoz ručných paletových vozíkov a ich

hlavných častí s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Thajska, či už deklarovaného ako výrobok s pôvodom v Thajske, alebo nie⁽¹⁾, neplatné, pretože Komisia porušila požiadavky vyplývajúce z článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva⁽²⁾, týkajúce sa stanovenia obchádzania opatrení so zreteľom na antidumpingové clo, keďže vychádzala z obchádzania už len z dôvodu, že objem príslušného vývozu z Thajska sa po zavedení opatrení značne zvýšil, hoci Komisia so zreteľom na nedostatočnú spoluprácu thajských vývozcov nedospela k žiadnym konkrétnym zisteniam?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 151, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1.

Odvolytie podané 8. februára 2013: Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 29. novembra 2012 vo veci T-491/07, CB/Komisia

(Vec C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolyateľ: Groupement des cartes bancaires (CB) (v zastúpení: F. Pradelles, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, BNP Paribas, BPCE, predtým Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Návrhy odvolateľa

Odvolyateľ navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 29. novembra 2012 vydaného vo veci T-491/07, CB/Komisia,

— vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné rozhodnutie, okrem prípadu, že by sa Súdny dvor domnieval, že disponuje dostatočnými informáciami na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 5060 v konečnom znení zo 17. októbra 2007, ktorým sa upravuje konanie podľa článku 81 ES (COMP/D1/38606 — Groupement des cartes bancaires „CB“),

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania vrátane výdavkov, ktoré odvolateľ vynaložil v konaní na Súdnom dvore a na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza tri dôvody.

Odvolateľ po prvé tvrdí, že Všeobecný súd sa pri uplatňovaní pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže na základe účelu dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

Všeobecný súd sa pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s obsahom opatrení, ktoré prijal Groupement des cartes bancaires „CB“ (ďalej len „Groupement“). Presnejšie Všeobecný súd predovšetkým nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa pojmu prax obmedzujúca hospodársku súťaž na základe účelu tým, že sa domnieval, že vyššie uvedené opatrenia predstavujú obmedzenie na základe účelu napriek tomu, že samotné tieto opatrenia nevykazujú dostatočný stupeň škodlivosti vo vzťahu k hospodárskej súťaži. Všeobecný súd sa okrem toho dopustil ďalšieho nesprávneho právneho posúdenia, keď zohľadnil „genézu“ prijímania opatrení. Uvedený súd totiž nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa pojmu rozhodnutie združenia podnikov, pokiaľ ide o prejav vôle Groupement a skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené, aby mohol Groupement pri prijímaní sporných opatrení pripísať úmysel, ktorý je v rozpore s hospodárskou súťažou.

Všeobecný súd sa pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj v súvislosti s cieľmi opatrení, ktoré prijal Groupement. Presnejšie Všeobecný súd nesprávne vyložil judikatúru tým, že sa domnieval, že boj proti parazitovaniu, čo je legitímny cieľ sledovaný opatreniami, ktoré prijal Groupement, a uznaný Všeobecným súdom, sa mohol vziať do úvahy až podľa článku 101 ods. 3 ZFEÚ a nie už podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

Všeobecný súd sa okrem toho pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o primeraný kontext opatrení, ktoré prijal Groupement. Konkrétnejšie Všeobecný súd nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa zohľadňovania právneho kontextu tým, že nesprávne posúdil svoju povinnosť zohľadniť ustálenú prax. Nesprávne najmä vyložil rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2008, C-209/07, Beef Industry Development a Barry Brothers, tým, že tento rozsudok chcel uplatniť na prejednávajúcu vec napriek tomu, že sa obe situácie líšia zásadným spôsobom. Všeobecný súd sa vo viacerých prípadoch dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri zohľadňovaní ekonomického kontextu a obojsmerného fungovania trhu v prejednávanom spore. Všeobecný súd napokon opomenul judikatúru týkajúcu sa povahy a rozsahu jeho preskúmania v prípade komplexného ekonomického posúdenia tým, že nevykonal preskúmanie *a minima*, ktoré mu prináleží.

Odvolateľ sa po druhé domnieva, že Všeobecný súd sa pri uplatňovaní pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže na základe účinku dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri preskúmaní účinkov opatrení, ktoré prijal Groupement. Všeobecný súd totiž tým, že sa nezaoberal žalobnými dôvodmi predloženými odvolateľom v súvislosti s účinkami údajných protisúťažných opatrení, porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

Po tretie Všeobecný súd porušil zásady proporcionality a právnej istoty tým, že nezrušil povinnosť uloženú v článku 2 druhom pododseku rozhodnutia Komisie K(2007) 5060 v konečnom znení. Porušenie zásady proporcionality sa prejavuje zachovaním povinnosti uloženej Komisiou napriek tomu, že táto povinnosť nielen že je nepotrebná na skončenie konštatovaného údajného protiprávneho konania, ale je aj neprimeraná k sledovanému cieľu. Všeobecný súd okrem toho porušil zásadu právnej istoty tým, že nezrušil vyššie uvedenú povinnosť napriek tomu, že jej všeobecné a nejednoznačné znenie necháva Groupement v neistote, pokiaľ ide o to, aké opatrenia môže prijať na boj proti parazitovaniu a na zabezpečenie ochrany systému „CB“.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Rüsselsheim (Nemecko) 8. februára 2013 — Markus Weiss/Condor Flugdienst GmbH

(Vec C-68/13)

(2013/C 114/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Markus Weiss

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Musia sa mimoriadne okolnosti v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia ⁽¹⁾ vzťahovať priamo na rezervovaný let?